

Redacția și Administrația
Cluj Str. Iokai (fost Nicolae Iorga) Nr. 6

ABONAMENTUL plătit înainte: pe un an 16.000 Lei, pe 6 luni
8.000 Lei, pe 3 luni 4.000 Lei. Abonamentul de sprijin este dublu.
— Se poate plăti și prin cecul nostru poștal Nr. 40.646 —

Apare săptămânal sub îngrijirea unui comitet
înregistrată la Tribunalul Cluj sub Nr. 85 din 1938
Autorizația de reparație Nr. 3.651 din 1946

Adevăruri vechi pentru vremuri noi

de Pr. GHEORGHE RADU

Am stăruit de multe ori cu gândul pe marginea următoarelor rânduri dintr-o scrisoare a vrednicului redactor dela Vieța Creștină, Anton Crișan: „Lumea, ieșită din cel mai mare războiu al lumii, cu milioane de infirmi și morți, cu țări întregi devastate, cu imense pierderi de valori economice, cu o răsturnare generală a elitelor și a valorilor, cu avaria în moravuri, aleargă în galop funebru spre prăpastia întunericului, ca o corabie fără busolă, pe valuri necunoscute, spre... abatorul apocaliptic”. Adevărat că războiul a produs perturbații adânci în viața socială și religioasă. A venit ca un uragan nebănuit și a produs un puternic cutremur sufletesc.

Tehnica — pe lângă atâtea foloase și înlesniri făcute vieții — a adus și acest rău că, mecanizând viața, a secătuit-o, creind o atmosferă prea densă pentru undele de cultură spirituală. Ca inul ce fumegă în candelă pierzându-și fiacără din lipsă de ulei, pe zi ce înaintăm scade credința. Vapoarele străbat întinsul oceanelor, aeroplanelle au adus mai aproape continentele, dar oamenii au rămas la aceeași distanță, nu se iubesc mai mult. Mizeria și ura e mai sfâșietoare ca niciodată.

Lumea are lipsă pentru reconfortarea ei de un alt spirit decât cel care a condus-o, care să-i deschidă orizonturi spre cele spirituale, să-i amplifice viața sufletească. Ne trebuie o înviere, o înnoire a vieții sufletești, o reînsoțire a sentimentului religios. Prof. Ștefan Bogdan are dreptate când scrie: „Numai în bi-

serică stă leacul tămăduitor al atâtor rele, pe care din împrejurările prin care trecem — dar puțin și din cauza noastră, din cauza uitării credinței, le suferim”. Învațatura creștină trebuie să fie directivă pentru schimbarea vieții sociale. Creștinismului îi revine rolul să dea din nou un sens înalt vieții sociale, un punct de sprijin sufletesc lumii dezorientate. Să nu uităm că biserica a fost în tot timpul țara cetății sufletului românesc. În și prin biserică s'au păstrat nădejile neapuse și înaltele năzuinți de îndeplinire a chemării noastre istorice.

Luptătorul pentru desrobirea noastră Dumitru Brătianu, exilat la Paris, scria în Octombrie 1850 lui Jules Michelet: „Aș vrea să vă arăt cum Românii din Dacia — o mână de oameni — au știut să scape de această furtună de 1900 de ani, marea figură a naționalității lor, și a-și conserva toate trăsăturile sale, atât de curate, atât de profunde, atât de vioaie ca și în ziua când au fost create de Dumnezeu. Ar trebui să vedeți acest viguros popor desfăcut din veciul trunchiu roman, hrănit din pământul virgin al Daciei și crescut sub razele vii ale creștinismului”.

Creștinismul astăzi ca și în trecut este piatra unghiulară a societății, pentru că numai pe virtuțile practice și propuse de el, pe iubire și dreptate, se poate întemeia o ordine socială. Singură doctrina creștină este o oglindă veșnic limpede pentru omenire, căci așează în lumină țintele către care trebuie să mergem, stelele polare ale sufletului ome-

nesc. „Religiunea — spunea un sociolog român — ne dă imaginea unei ordine sociale perfecte, ideale și stabile”. Acest fapt a determinat pe necredinciosul Ernest Renan să spună despre creștinism că: „e cea mai potrivită doctrină pentru o ființă ra-

țională și dacă alte planete au locuitori dotați cu rațiune și moralitate, religia lor nu poate fi alta decât creștinismul”.

Fără creștinism orice clădire socială e o minciună, o iluzie ce va fi surpată mâine de stafiile ce au clădit-o ieri. În afară de creștinism nu află putere ca să poată ridica un popor și să-l mențină în practica austeră a respectului și abnegației.

O EVOCARE

de ILEANA Dr. CIMOCA

Pentru imoralitățile femeii veacului al XX-lea, ar fi nevoie de un mare număr de învinuiri. Vom căuta să o și urnim tot mai din capul scârbelor care s'au adunat în sufletul ei.

Înainte de a trece în revistă stările bolnăvicioase, care ne amenință tot mai mult, vom evoca războiul dela care am făcut doar câțiva pași. Este necesar aceasta, mai mult decât mângăerile, pentru că nu e admisibil să uităm durerile războiului până nu s'au îmbunătățit stările grozave care l-au provocat. Ne referim la cele care se leagă strâns de mame.

Putem spune că Mama are partea cea mai dureroasă a războiului. Dar vom și adăuga că tot ea are și vinovăția cea mai mare. Și anume că, ea și-a uitat datorința de a-și crește fiii pentru Dumnezeu. A pierdut această sfântă conștiință. A nesocotit rolul de primă colaborare la progresul moral al societății...

...Inima de Mamă este aceea care tresare la veștile despre apropierea războiului. Ea este aceea care umblă pe marginea prăpastiei desnădejdiei când știe și vede înainte pierderile, moartea și lipsa. Prin inima ei trec toate chinurile și tăeturile, toate rănile, toate agoniile fiilor și

soților căzuți și a celor rămași schilozi, orbi și nenorociți pentru tot restul vieții.

Tot ea rabdă ceea ce se pare cu neputință: despărțirea și cruda așteptare, iar uneori despărțirea pentru totdeauna. Femeia trebuie să ia asupra ei o sumedenie de sarcini în lipsa bărbaților. Și apoi peste toate aceste suferințe neinterupte se așează celelalte greutăți generale ale războiului: primejdia, foamete, boale, refugieri, bombardamente și atâtea alte amărăciuni. Și încă nesiguranța cea mare care strânge totul într'un clește uriaș.

Omul caută să șteargă cât de repede din amintire pedeapsa în care zăcea.

Nepăsarea, caracteristică omului de azi, caută să astupe gurile de jale ale războiului, cu distracții, cu beutură și face ca lumea să se complacă în vechile fărâdelegi și patimi.

Femeia este deci chemată mai mult decât la orice luptă socială la cruciata de înnoire morală care trebuie să se întâmple, căci altfel nu se poate opri putreziciunea socială. Jertfirea celor morți se va transforma în blesteme dacă nu se va purifica deasupra mormintelor lor viața celor rămași.

Semănătorul

De-ar pogori din slăvi albastre
Și azi Isus-Semănătorul,
Pe țarina credinței noastre,
Pustiul ne-ar mai găsi ogorul!

Căci mii de păsări răpitoare
Pândesc la răspântii de câi,
Credința cea mântuitoare
S'o ia dela aleșii săi.

Și pietre fără umezeală
Ni-s inimile învrăjbite,
In care zilnic dau năvală
Noian de valuri de ispite.

Chiar dac'ar semăna Cuvântul
Intr'ale inimii grădini,
Tot n'ar rodi, că'ntr'eg pământul
Ni-e năpădit de mărăcini.

Și nu știm de-ar găsi credință
Barem pe-o palmă de pământ,
In care-ar fi azi cu putință
Să mai rodesc—al Său cuvânt!

ION PUȘCARIU

Pilduri

Noi rau de flori nu-l vieța noastră,
Nici vale de suspinuri nu-l,
Ci-i câmp de muncă roditoare,
La îndemâna ori și cul.

Lumina soarelui nu-i vatră
Ca lenoa să ne-o încălzim,
Ci e un foc aprins la care
Sufletul să ni l oălim.

Biserica nu-i loc de cloacă
Nici casă de bârfeli și sfat,
Ci e lăcaș de lepădare
De gânduri rele și păcat.

La școală nu umblăm cu gândul
De-a ne grăbi s'o isprăvim,
C'apoi să ne mândrim cu dansa
Și ohtar pe alții s'umilim;

Ci școala este, ea și câmpul,
Un loc de trudă neurmat,
De unde aduni cu vremea numai
Ce ai arat și semănat.

Să ne ferim de patimi rele
Și de trufie și de jind;
Să îngrijim grădina vieții
Tot curățind-o și plivind.

Să nu uităm apoi că somnul
Va fi — când ni va fi bătut
Ceasul veșniciei odihne —
Așa precum ne am așternut.

I. C. Valenaru

Fii om . . .

Prin om se țin, se prefac se
îmbunătățesc și se strică toate.
Om nou ne trebuie: omul
bun, milos, nelacom, harnic și
cu sufletul deschis la sfaturile
de folos.

După acest om tânjim demult.
Unde să-l găsim? Nu de-
parte, cine știe unde, ci — în
noi înșine.

El și este acolo, dar tocmai
în adâncimi.

Rămâne să-l scoatem la lu-
mină.

N. IORGA

Rozete spirituale

A ne iubi numai pe noi, în-
seamnă a ne iubi numai pă-
catele noastre.

Nu blestema suferința, ci
binecuvântă-i roadele.

Rănilile cele mai vii le sapă
suferința fără nădejde.

Chiar și odihna ta s'o în-
chini Domnului. Culcă-te cu
gândul că te vei deștepta în
veșnicie.

Fapta bună vorbește și din
mormânt.

Când te lupți cu cele bune
și le învingi, nu a ta e biruința,
ci a Diavolului.

Bate la ușa tainelor și Dum-
nezeu îți va deschide.

Păcatul întărește avântul spre
păcat.

Dumnezeu e mai aproape de
lacrimi decât de cuvinte.

Diavolul se luptă, Dumnezeu
își înfrânge dușmanii numai
prin prezența Sa.

Pomul credinței trebuie să
rodească fructele iubirii; fără
aceste fructe, credința este săl-
batică.

Când vrei să cucerești lumea,
câmpul de bătaie caută-l în tine.

Nu te poți împărtăși de bu-
curia cuiva, dacă nu te-ai îm-
părtășit și de durerea lui.

Noi dormim deasupra unei
prăpăstii nevăzute.

Eva, care s'a logodit cu Dia-
volul, a născut pe omul ucigaș.
Maria, care s'a logodit cu Spi-
ritul Sfânt, a născut pe Omul
Dumnezeu.

Prefer nefericirea lui Dum-
nezeu, fericirii ce mi-o făuresc
singur.

Iertarea ce ne-o aduc vrăș-
mașii pe patul morții este darul
răutății noastre.

Vieța se adapă din izvoarele
morții.

Cel mai mare datornic al
nostru este răul.

Dacă iubirea bisericii trium-
fătoare s'ar întrupa în biserică
luptătoare, biruința binelui a-
supra răului ar fi asigurată.

Un ban dat din dragoste co-
vârșește prețul milioanei a-
runcate din îngâmfare în ochii
lumei.

Umilința rugăciunii te face
atât de puternic, încât poți în-
vinge orice forță mai mică de-
cât Dumnezeu.

Pentru fiecare călăul cel mai
credincios e necredința din
sufletul lui.

Nu te lăsa cumpărat de cei
ce dau pe tine mai mult decât
prețul cerului.

Mândria ta umbrește totdea-
una pe cineva.

Vrei să iubești păcatul? Tre-
buie să urăști pe Dumnezeu.
Vrei să iubești pe Dumnezeu?
Trebuie să urăști păcatul.

Lacrimile sunt tăria celor
slabi.

Vorbelor lui Dumnezeu le
place să sălășluiască mai mult
în inimi decât în creier.

Trufia ce însoțește o faptă
bună, e tot atât de vinovată ca
și lauda ce pășește alătura de
fapta rea.

Nimeni nu poate nega cu
sinceritate existența lui Dum-
nezeu.

Fără ajutorul lui Dumnezeu
nu poți săvârși nimic în afara
de păcat.

Nădejdea are o soră mai sfi-
oasă: resemnarea.

Cel ce-a căutat pe Dumne-
zeu și nu l-a găsit, n'a știut
unde să-L caute. Vreți să vă
întâlniți cu El? Căutați-L pe
cările Lui.

ANTON CRISAN

De ce parte ești, fiul meu?

Nu de multă vreme, un bolnav
povestea, îngrijorat, celor din jurul
său: De multe ori m'a chemat
Domnul, să mă întorc la Sine și
niciodată nu m'am hotărât deplin.
M'am îmbolnăvit greu însă, în vre-
mea din urmă, trebui să intru în
spital. Acolo visai, într'o noapte, că
toți oamenii din satul nostru se a-
dunaseră la un loc, așteptând ve-
nirea Domnului și ziua judecării.
Mă cuprinse o groază și un cutre-
mur de nedescris; aș fi dorit bucu-
ros să mă ascund undeva, dar eram
ținut localului și trebuia să privesc
drept în sus. Deodată cerul se des-
chide și Mântuitorul apără, ca un
împărat înaintea noastră. Spaima
mea se mări și mai mult, căci de
pe chipul Său sfânt, pornia o lu-
mină strălucitoare, care ne despărți
în două cete și când mă privii mai
cu băgare de seamă, văzui că sunt
cu cei de a stânga sa. Din fericire
totul fu numai un vis din care mă
trezii tipând, dar care mă trezi și
din somnul păcatelor, îndreptându-
ma sigur și deplin către Domnul.

Fiul meu, când va veni Domnul
întru mărirea Sa și toți sfinții săi
îngerii cu dânsul, atunci va șede
pe scaunul măririi Sale, și se vor
aduna înaintea lui toate limbile și-i
va despărți pe ei cum desparte
pastorul oile de iezi și va pune
oile dea dreapta lui iar iezii dea-
stânga; De care parte vei sta oare?
Întrebatu te-ai tu?

Pr. Demian B. Dinu

Cine vrea prea mult, pierde și ce are.

Un câine trecea cu un cio-
lan în gură pe o punte peste
un râu. Când își aruncă ochii
în apă vede umbra lui și crezu
că-i alt câine ce are și el cio-
lan în gură. Aruncă ciolanul
din gura lui și se repede în
apă ca să i-a ciolanul din gura
câinelui pe care îl văzuse.

Câinele nostru n'a găsit în
apă nici alt câine și nici alt
ciolan, iar pe cel ce-l avea în
gură i l-a dus apa și nu l-a mai
găsit.

Cine aleargă nemulțumit după
mai mult pierde și ce are.

O poveste din zilele noastre

O tânără pereche avură un
copil. Ce bucurie! Ce mândrie!
Mama, cu ochii înduioșați, nu
se mai sătura privindu-și odorul.

— Ce fel de suflet să doresc
copilului meu?

Și ea auzi răspunsul:

— Din casa învățătorilor iese
flacăra care luminează lumea.
Copilul tău să fie învățător.

Dar tânăra mamă se cutre-
mură la gândul că cei mai
mulți învățători luptă cu sără-
cia și cu răutatea celor din ju-
rul lor.

Un alt glas îi șopti:

— Copitul tău să fie îndră-
neț, puternic, curajos. Invață-l
milităria. Dar o mână puternică
îi arăta: ruini fumegânde, orașe
ruinate, grămezi de uciși, ne-
numărați orfani și invalizi, —
urmările războiului sângeros și
ea se cutremură.

O voce zise iar:

— Țara are nevoie de politicieni.
Copilul tău să fie deștept, di-
plomat. Dar femeia se gândi la
palatele politicianilor unde, să-
lășluește minciuna și desfrâul.

— Roagă-te femeie ca copilul
tău să aibă totdeauna pâinea cea
de toate zilele, zise o voce sla-
bă și femeia privi cu ochii ei
visători la milibanele de ființe
ce luptă din greu și nu au cu
ce trăi!

— Ei femeie, copilul tău să
fie norocos! Să fie norocos în
iubire! Să fie sănătos, să fie
frumos!

Da, asta voia femeia.

Dar încă o voce umilă se
mai auzi:

— Rogu-te femeie gândește-
te-te și la mine! Invață-ți co-
pilul să înțeleagă ce e durerea
și umilința altora! Invață-l să
nu facă nimănuia vre un rău!
Invață-l să fie om!

— Și cine ești dumneata?
întrebă tânăra femeie.

— Eu sunt *Bunătatea* și azi
nimeni nu vrea să știe de mine.

După Edit Nedorost

Pentru familia creștină

Numai omul se împotrivesc voinței lui Dumnezeu

de I. Agârbiceanu

Pretutindena unde nașterea de prunci e în scădere, este că — în unele țări mai mult decât în altele, în orașele mari mai mult decât în cele mici și în sate — părinții se pun împotriva legii naturale și dumnezeiești de-a zămislî și naște prunci. Calcă această lege și poruncă de două ori sfințită de Dumnezeu: odată când a așezat-o în mersul natural al firii și al vieții, și a doua oară când i-a dat-o omului, și ca lege și poruncă, separat de celelalte viețuitoare, când a poruncit strămoșilor Adam și Eva: „Creșteți și vă înmulțiți și stăpâniți pământul”. Lege și poruncă sfințită chiar pentru a treia oară de Mântuitorul Isus Hristos, când a ridicat căsătoria la demnitatea de sf. Taină.

Intrădevar, legile naturale, după care răsare și apune soarele și toate stelele merg pe drumul lor; bat vânturile și cad ploile și apele curg la vale; după care crește firul de iarbă sau stejarul uriaș; după care se nasc, se hrănesc, luptă și mor toate viețuitoarele — toate acestea legi nu au nicio explicație decât în voința și hotărârea lui Dumnezeu, ziditorul lor, să fie așa și nu altfel. Nicio știință și nicio înțelepciune omenească nu a putut afla și nu vor afla în veci alt tălc, altă putere de a fi aceste legi așa cum sunt, decât înțelepciunea și voința Preputernicului Ziditor și Susținător a tot ceea ce este.

Lucrurile neînsuflețite țin aceste porunci și legi naturale în chip mecanic, ca niște mașini pe care le pornești și care trebuie să umble după planul inginerului care le-a construit, fără să știe ce fac. Căci desigur focul arde, ploaia cade, piatra se rostogolește fără să știe ce fac. Dar toate lucrurile neînsuflețite fără să știe ce fac, nu iasă niciodată din legile date lor de Dumnezeu.

Aceste legi numite naturale sau firești, la viețuitoare se numesc instinct, sau imbold firesc. Acest instinct, — și nu o înțelegere și voie slobodă — le povățuiește pe albine în lucrarea lor, pe furnici în mușuroiul lor, pe leu în căutarea pradei, pe pasere în facerea cuibului.

Nici ele nu iasă niciodată din instinctul lor, nu lucrează împotriva lor, nu lucrează împotriva lui, nu-și bat joc de el.

Nu lucrează împotriva lui și nu-și bat joc de el, nici chiar când acest instinct le poruncește să zămislească, să nască și să crească viețuitoare nouă, asemenea lor, deși acestea le vor da

numai de lucru, le va pune în spate greutăți nouă. Adică se supun legilor lor firești date de Dumnezeu și atunci când nu e vorba numai de hrana lor de toate zilele, de adăpostul lor, de apărarea lor, ci de-o ființă nouă pentru care vor trebui să alege, să lupte, să apere, pe deasupra.

Fac cu toatele, — fără nicio abatere — legea lor naturală, urmează instinctul lor și, deci, nu iasă din voința lui Dumnezeu ci îi țin, în felul lor, poruncile.

Intrădevar cine a pomenit vr'odată, sau a auzit dela alții, că cutare animal/cunoscut — oaia, vaca, — să oprească zămislirea fătului nou, sau să-l lapede de bunăvoie? Deși și pentru vacă e mai greu să poarte și vițelul, să tragă și în jug. Și pentru leoaică e mai greu să alege după pradă cu puiul în pânțe decât fără el.

Nici lupii, nici tigrii, nici hienele, nici cele mai îngrozitoare și mai sălbatice animale nu se împotrivesc legilor naturale de a zămisli și a naște noui fețe

în lume. Nu se abate nici unul dela instinctul său dat de Dumnezeu.

Lucrul acesta nu-l spunem pentru că ar fi o noutate, ci îl spunem pentru a arăta că legile naturale sunt lăsate de Dumnezeu cu porunci care trebuiesc îndeplinite necondiționat. Și că omul, întrucât e și el o ființă viețuitoare, având aceeași lege și poruncă, ar trebui să o țină fără greș, cum țin și animalele: Porunca zămisliirii și a nașterii de fii.

Dar singur omul se poate abate dela această lege și poruncă, și se abate de multeori. Având pricepere, înțelepciune, cunoscând rostul acestei legi, omul ar trebui să o țină cu mai mare tărie decât animalele care nu știu ce fac. Așa ar fi dacă voința noastră liberă ar merge totdeauna pe drumul arătat de mintea noastră. Dar voința slabă a omului, nu urmează de multe ori drumul minții, căci îi pare prea greu, prea lung, prea neplăcut, prea plin de spini sau de bolovani.

INGERUL MORȚII

Viața și moartea oamenilor atârnă de Dumnezeu. Numai El știe cine trebuie să vină pe această lume și cine trebuie s'o părăsească. Ingerul Morții se coboară pe pământ pentru a duce Domnului sufletele acelora pe care le vrea.

Intr'o zi Dumnezeu porunci inginerului morții să-i aducă sufletul unui om foarte bolnav. Ingerul coborî pe pământ, merse la casa bolnavului, unde soția lui îl primi foarte ospitalier, îi dete locul de cînst și-l întrebă ce dorește.

— Nu vă îngrijiți de mine, zise ingerul; am venit să iau sufletul bolnavului și să-l duc neîntârziat în cer, că așa a poruncit Dumnezeu.

Atunci copiii bolnavului începură să plângă, vărsând lacrimi amare. Toți căzură în genunchi înaintea ingerului și se rugară să nu le iee sprijinul.

Ingerul morții se înduioșă, zicându-și: „Copiii sunt încă mițitei, femeia săracă și slabă. Ce vor face acești nenorociți fără sprijinul lui? Pentru un singur suflet se vor prăpădi atâtea vieți”.

Ingerul sărută și îmbrățișă copiii și se sui în Cer, fără să fi împintit voința Domnului.

— Unde este sufletul omului, pentru care te-am trimis pe pământ? întrebă Dumnezeu pe ingerul morții.

— Doamne, răspuse acesta, iartă-mă! Mă îndoisem de bunăntatea ta. Nu e oare mai bine să lasăm viața celui nenorocit, barăm până ce vor mai crește copiii?

— Căile mele nu-ți sunt ție cunoscute zise Domnul. Du-te acum și scoate din fundul mării o piatră și adă-o la mine.

De astă dată ingerul se grăbi să execute voința Domnului.

Când veni cu piatra în cer Dumnezeu îi zise:

Sfarmă piatra și privește ce-i înăuntrul ei.

Ingerul sfărâmă piatra și văzu înăuntrul ei cum se mișca un verme.

— Cine a făcut această piatră? întrebă Dumnezeu.

— Tu Doamne.

— Cine a dat viață celui vierme? Cine îl hrănește? Cine se îngrijește de petricica din fundul mării?

— Tu Doamne.

— Ei bine, dacă hrănesc viermii din adâncul mărilor, cu atât mai mult voi purta grije de copiii omului, pe care l-am făcut după chipul și asemănarea

mea. Eu știu cât trebuie să trăiască fiecare. Du-te din fața mea neștiutorule. De acum înainte vei fi orb, ca să nu mai vezi cine e tânăr, și cine e bătrân, cine e sărac și cine-i bogat, cine e frumos și cine-i urât. Vei fi surd, ca să nu mai auzi vaetele și bocetele oamenilor. Vei fi și mut și nu vei fi putea văzut, ca oamenii să nu te mai recunoască când vei intra în casa lor. Nici inimă nu vei mai avea, ca toți oamenii să fie egali în fața ta.

Din acel timp Moartea e oarbă, mută, surdă, nevăzută și neîndurată.

După o legendă bulgară

Serviciul militar

Oricât s'ar părea de neînțeles totuși este un adevăr, care nu se poate tăgădui, că noi venim în lumea aceasta nu ca să trăim întrînsa, ci ca să ne scăpăm de ea. După cum oamenii merg la războiu, nu ca să petreacă în războiu, ci ca să se scape de el!

În nădejdea unui bine mai mare decât războiul, oamenii merg la războiu; pentru un bun mai mare decât viața, noi venim în această viață; pentru o viață mai bună și mai trainică noi venim în această viață.

Adevărații creștini niciodată n'au considerat viața aceasta altfel decât ca un serviciu militar. Orice soldat trebuie să și facă serviciul militar, pentru ca apoi să meargă acasă. Și precum soldații numără zilele serviciului lor și cu bucurie se gândesc la întoarcerea acasă, tot așa și creștinii neîncetat să cugete la sfârșitul acestei vieți și la întoarcerea acasă.

Episcop N. VELIMIROVICI

Dacă-ți aduci darul tău la altar... du-te mai întâi și te împaci cu fratele tău.

Matei 5, 23—24

Dumnezeu în care credem, nu este numai Dumnezeuul nostru, ci și a semenilor noștri, căci în timp ce ne silim ca să ne ținem pe drumul care ne va duce în Ceruri, mai sunt și alți închinători cari merg și ei pe acelaș drum.

Totuși adesea noi nici nu vom măcar să știm despre aceștia, ba adesea hrănim chiar sentimente de dușmănie față de dânșii. Ce fel de credință este oare aceasta, care ne unește în fața lui Dumnezeu, și nu poate să ne unească pe noi în de noi? Intr'o zi vom intra în port, vom trăi în Dumnezeu și ne vom întâlni cu cei care pe pământ

(continuare în pag. 4)

(Urmare din pagina 3)

erau obiectul neîncrederei sau disprețului nostru. Să ne bazăm oare pe o minune care să facă să cadă prejudecățile și neînțelegerile?

Nu-i oare mai cuminte din partea noastră, ca să facem din credința noastră măciuca cu care să strivim acum cât mai e timp aceste neînțelegeri?

Raul Patry

Căutați necurmat Fața Lui

1 Cronici 26, 11

Grija noastră de căpetenie, trebuie să fie, nu alergarea după fericire, noroc, sau împlinirea micilor noastre deșertăciuni, ci căutarea necurmată a feței lui Dumnezeu. Și aceasta în tot lucrul nostru, în orele de liniște ca și în clipele de muncă încordată. A nu începe nimic de dimineață, înainte de a-L căuta și fără a nu fi asigurat că am avut o întâlnire liniștită și personală cu El. Iată taina unei vieți îmbelșugate și armonioase, iată ceea ce Dumnezeu — în bunătatea Sa — vrea și caută dela noi, căci El știe foarte bine că aceasta este condiția adevăratei fericiri și adevăratei vieți. Și când din nenorocire, vom fi pierdut fața lui Dumnezeu din cauza vre-unei greșeli, s'o căutăm din nou și să nu consimțim a continua să mai trăim până n'o vom întâlni iarăși.

Fr. Thomas

Feriți-vă de ispite!

Să vă gândiți că în timp ce voi stați la bal, multe suflete ard în focul iadului, pentru păcate făcute la joc sau din pricina jocului; că mulți creștini buni și sumedenie de ființe care și-au folosit vremea mai bine ca voi, pioase, stau în acelaș timp înaintea Domnului, privindu-L că pe când voi dansați, mulți mor în canoan; că mii de bărbați și femei se svârcolesc în dureri, pe patul de suferință. Credeți că odată, și odată, nu veți geme și voi ca ei, și alții vor dansa cum faceți voi acum?

Domnul, Sfânta Fecioară, îngerii și sfinții v'au văzut la bal și s'au întristat amar, văzând cum se bucură inimile voastre de asemenea fleacuri. Să nu uitați, că pe când voi petreceți la bal, timpul trece, moartea se apropie, își râde de voi și vă chiamă la hora sa, unde gemetele părinților vă vor servi de vioară și totul se va sfârși cu o trecere dela moarte la viață, din timp la o veșnicie de bunătați sau de pedepse.

După I. Loriot

Fel de fel

Problema Triestului a fost rezolvată. Comisiunea a adoptat planul francez pentru statul liber al Triestului, cu 14 voturi contra 6, voturile contra fiind ale Uniunii Sovietice și a celorlalte state slave.

Planul francez cuprinde următoarele puncte:

1) Statul liber Triest este complet demilitarizat și integritatea lui se garantează de către Consiliul de Securitate.

2) Se constituie o adunare populară și un consiliu de guvernământ cu puteri limitate.

3) Guvernul statului liber Triest este numit de Consiliul de Securitate.

Guvernul Argentinei s'a declarat de acord de a furniza României orice cantități de porumb, cerând în schimb petrol.

Ministrul de războiu nordamerican a preconizat pentru Statele Unite o forță militară de 5 milioane oameni.

Un corespondent al unui ziar din Tokio scrie că foștii membri ai statului major japonez conduc o activitate ilegală în biroul de demobilizare. Ei colaborează cu o serie de agenți secreți, care controlează mai multe sute de sucursale ale biroului de demobilizare.

Postul de radio „Spania Independentă” a anunțat că Martin Bormann, locțiitorul lui Hitler, recent condamnat la moarte de tribunalul din Nürnberg, se află la Madrid, capitala Spaniei, sub ocrotirea personală a lui Franco.

Albin Hansson, președintele guvernului suedez, a încetat din viață.

La New York s'a ținut o întrunire sub auspiciile consiliului național pentru prietenia americano-sovietică și s'a adoptat o rezoluție, prin care se cere d-lui Truman reînnoirea la politica unității celor trei puteri și renunțarea din partea Statelor Unite la controlul exclusiv asupra bombei atomice.

În timp ce lucrările conferinței de la Londra, asupra problemei palestiniene se prelungesc peste așteptări, situația din Palestina se înrăutățește. Din toate părțile țării sosesc vești alarmante.

Astfel, se semnalează că mai multe bombe au făcut explozie la Tel-Aviv. Pe principalele străzi în oraș au fost împărțite manifeste, prin care populația este chemată la „războiu total” împotriva Angliei.

Guvernul grec a hotărât să înarmeze civilii în regiunile unde organizațiile partizane sunt mai active.

Soția lui Göring va fi judecată de un tribunal german.

În ultimele zile indivizi din Macedonia Egeică (Grecia) au comis numeroase acte teroriste. În noaptea de 30 Septembrie acești indivizi (din

partidul monarhist) au încercuit mai multe sate și când țărani s'au întors dela munca câmpului, i-au prinit cu împușcături de mitraliere. Numeroși săteni au fost împușcați și alți arestați.

Ministerul de interne al Egiptului a dat instrucțiuni speciale pentru menținerea ordinii în legătură cu ultimele dezvoltări politice din țară. Guvernul a interzis studenților să organizeze întruniri la sediile partidelor sau în altă parte.

În cercurile bine informate britanice se declară că este posibil ca spre sfârșitul lunii Noemvrie să aibă loc o reuniune a miniștrilor de externe ai Marilor Puteri, pentru întocmirea unui proiect de tratat de pace cu Germania.

Ele adaugă că este posibil ca Londra să fie aleasă ca loc pentru această întreprindere. Într-adevăr înainte de convocarea conferinței națiunilor ce au fost în război cu Germania, cei patru miniștri de externe trebuie să se întrunească spre a examina chestiunea, așa cum a fost cazul cu tratatele de pace ce sunt examinate la conferința de la Paris.

Unele informații precizează că mari depozite de arme germane și în deosebi mine, torpile, bombe de adâncime și obuze mai sunt păstrate încă și acum în zona americană de ocupație a Austriei.

Munițiunile germane se află sub controlul administrației americane din Austria și ele n'au fost încă distruse.

Erich Raeder, fostul comandant suprem al marinei germane, care a fost condamnat la închisoare pe viață, de Tribunalul Militar Internațional dela Nürnberg, a trimis o cerere consiliului de control aliat pentru a i se schimba pedeapsa din închisoare pe viață în pedeapsă cu moartea.

Se știe că Raeder are vârsta de 72 ani El și-a încheiat cererea cu cuvintele: „Doresc să fiu omorât ostășește, decât să zac în închisoare tot restul vieții mele”. Și-a făcut omul cerere să fie omorât. Te pomenești că a și timbrat-o.

I. Moscicki, președintele Poloniei în timpul invaziei germane din Septembrie 1939 a încetat din viață într-o localitate din Elveția în vârstă de 79 ani.

Majoritatea porturilor nordamericane sunt paralizate pentru a doua oră în timp de o lună în urma grevei destănțurii de sindicatul docherilor și hamalilor din porturi. Numai în portul New York se află imobilizate peste 400 vase comerciale.

După unele informații pornite din New York secretul bombei atomice ar fi fost dat și Angliei. Radio Londra însă desminte aceste știri.

O știre dată de Comisia Aliată de Control din Berlin, desminte svonul după care Papa Pius XII-lea ar fi cerut grațierea lui Hans Frunck și a alor criminali de războiu.

O scrisoare a d-lui Truman, publicată de către Casa Albă, cu privire la situația din Palestina, a produs o mare frământare în Palestina și o vie reacțiune din partea Arabilor Evreii au făcut manifestații de simpatie, iar Arabii au declarat că vor trece la războiu de presiune împotriva Statelor Unite.

La Venetia Giulia a avut loc o mare manifestație în semn de protest contra hotărârii conferinței de la Paris, prin care regiunea Monfalcone a fost dată Italiei. Manifestația a fost împărșiată de soldați britanici. În cursul încăerărilor ce s'au produs, un soldat britanic a fost omorât.

Luptele din Persia: Marele comandant general persan a anunțat că portul Bucir, la Golful Persic, trebuie socotit ca fiind „definitiv pierdut”, el aflându-se în mâna ostășilor triburilor revoltate din sudul țării La Kazerum, la 110 Km mai la Nord-Est. Luptele continuă cu înverșunare și garnizoana, covârșită ca număr de luptătorii triburilor, va fi nevoită să se predea, dacă întăririle nu sosesc la timp.

Radio Atena a anunțat că guvernul grec a ordonat mobilizarea câtorva contingente din trupele regulate pentru a participa la lupta împotriva patrioților greci.

Dr. A. Carell, un mare învățat american, a ținut în viață, dela 17 Ianuarie 1912, inima artificială a unui pui de găină Dr. Carell a voit să arate că părțile din care e țesută inima se pot păstra în viață.

În acest scop a pus într'un borcan o bucată dintr-o inimă de pui de găină, hrânind-o astfel încât să crească dublu în fiecare 48 de ore.

În zilele acestea s'a anunțat că această inimă a încetat să mai bată.

D. C. Thaldaris a fost însărcinat cu formarea noului guvern grec. Dânsul a anunțat că guvernul său care este în întregime regalist, a fost aprobat de rege și a depus jurământul în cursul nopții de miercuri spre joi.

La București mulți părinți s'au plâns poliției că le au dispărut copiii. La fel în satele din jurul Capitalei. Zilele acestea a fost arestată Elena Baefelu de 24 ani, care a declarat că a furat până acum mai mulți copii, însă n'a voit să destăinuie că ce făcea cu ei.

A sosit în țară un nou lot de aproape 1000 de prizonieri, repatriți români, foști internați în lagărele germane.

Duminica trecută a avut loc la Timișoara sfințirea Catedralei ortodoxe, la care a luat parte M. S. Regele și membrii guvernului.

Generalul Oprescu Nicolae, în urma unui atac de inimă, a murit pe neașteptate în mijlocul străzii, de pe Calea Victoriei din București, când își făcea plimbarea de seară.

Se comunică de la București, că activitatea tuturor instituțiilor de învățământ superior: universități, politehnici, academii și școli superioare, începe la 15 Noemvrie, iar la 1 Decembrie a. c. vor avea loc toate examenele, inclusiv cele de admitere. Cursele se vor deschide la 1 Decembrie 1946.

Direcția Generală C.F.R. a întocmit un plan de electricare a căilor ferate.